

Historien paa min Side til Bevits for, at mange Ting maa et Folk og et Land taale og finde sig i, fordi det ikke har Magten til at forhindre det; men det skal, dersom der er nogen Udelhed og Kraft i det, aldrig sige Ja dertil; det er Tingen; men det er jo det, man raader os til. For at vi skulle undgaae den forfrækkelige Ting, at der skeer os en Ubegagelighed, som vi nødtigt ville taale, skulle vi dertil selv sige Ja. Men derved have vi bortgivet vor Ret, og jeg kender i Verdenshistorien intet Land og intet Folk, som, naar det har bortgivet sin Ret, nogensinde har faaet den igjen. Saa, nu kunne de forresten smukke, som de ville (Formanden ringer).

Magaard: Uagtet jeg er fuldkommen uenig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i den, som mig synes, uholdbare Argumentation for den Paastand, vi nylig have hørt af ham, og uagtet jeg heller ikke kan være fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), naar han har villet fremstille det som en ganske simpelt og ligefremt Sag, at disse Udgifter til det tydske Forbundscontingent skulle udredes af Monarchiets fælles Kasse; og uagtet det endvidere staaer klart for mig, at, naar vi vedtage, hvad her foreslaaes, saa ville engang disse Udgifter i Virkeligheden blive udbetalte af den fælles Kasse, saa skal jeg dog meget tilraade Thinget at gaae ind paa dette Forslag. Det er væsentligt Hensynet til Regjeringens Optræden i dette Spørgsmaal, som bevæger mig, og som jeg troer bør bevæge Fleertallet til at gaae ind derpaa. Det foreskommer mig, at vi i høi Grad maae paa- skjønne den Maade, hvorpaa Regjeringen har taget denne Sag, at den har fremsat den som Noget, den vilde høre Rigsdagens Mening om, i stærk Modfatning til, hvad vi vare vante til fra den forrige Regjering (Grundtvig: Hør). Det er min fulde Overbeviisning, at de nærværende Ministre ville anvende en langt større Samvittighedsfuldhed og en langt strengere Omsorg for Landets Vel ved Udredelsen af disse Penge, end vi vare vante

til i tidligere Tid, og jeg er saaledes overbevist om, at Regjeringen nøle vil overveie, om det er nødvendigt for Danmark at mobilisere Forbundscontingentet, inden den beslutter sig dertil. Jeg forstaaer meget vel, at Regjeringen, da nu Rigsdagen engang er gaaet ind paa at billige dens Program, ikke at ville modsætte sig, men tvertimod at ville arbeide hen til en Fællesforfatning med Holsteen — mine Herrer vide i Forveien, at jeg betragter en Fællesforfatning med Forbundslandet Holsteen som en Uting, som jeg troer ikke lader sig udføre, men Rigsdagen har tiltraadt Regjeringens Program, og jeg skal underordne mig — jeg forstaaer, som sagt godt, at Regjeringen maa holde stærkt fast paa, at Rigsdagen skal vedtage dette Forslag, og at den ikke vil præjudicere et saa vigtigt Spørgsmaal i det Dieblit, den er ifærd med Fællesforfatningen. Jeg skal af disse Grunde raade selv dem af mine Venner, med hvem jeg i saadanne Sager ellers pleier at stemme overeens og maaskee her i dette Dieblit vil blive uenig, til at stemme for det forelagte Forslag.

Lindberg: Ja, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Kreds (Magaard) bemærkede, at, dersom vi gif ind paa dette Forslag, var det ham klart nok, at saa maatte vi blive staaende ved det i Fremtiden, at saa blev det en Udgift af Fælleskassen. Det er ogsaa min Mening, og derfor maa jeg paa det Bestemteste fraraade at gaae ind derpaa. Jeg skal hyderligere fremhæve, at de ærede Rigsdagsmænd, som ellers have anbefalet denne Sag, nemlig de ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts 2den (Tscherning) og Maribo Amts 4de Kreds (Monrad), have været blandt de Allerivrigste for, at vi skulle stræbe hen til at faae en saadan Forfatning til at blive gjældende, at der skulde være fælles Anliggender og særlige Anliggender, men nu, naar det kommer til Stykket, og der er Tale om et Anliggende, der, efter hvad vi idag have hørt af Ministeriet, er et særskilt Anliggende og ikke kommer Fællesforfatningen ved, saa skulle vi, sige de, paa-lægge os denne Udgift, vel blot for Diebliffet, men dog saaledes at vi komme til at bære den ogsaa for Fremtiden. Deri ligger i mine Dine